

Släktforska i fordonsregistret

Två kvinnor på en motorcykel i Nykulla år 1952. Det är systrarna Svea och Ingrid Karlsson från Sunnäng, Tjureda. Motorcykeln, en Jawa Perek 350, trolig årsmodell 1950-52, med registrerings-

nummer G5882 är Arne Malmstens. I fordonsregistret finns uppgifter om motorcykelns ägare. Läs mer i Inge Nilssons artiklar på sidorna 6-9. Foto: Arne Malmsten, Nykulla.

DIS-Småland – Regionförening till Föreningen DIS – Föreningen för datorhjälp i släktforskningen.
Verksamhetsområde: Jönköpings (F), Kronobergs (G) och Kalmar (H) län.
Hemsida: www.dis-smaland.se

Styrelse

Eva Gröön	Skälsbäck Norrgården 107	579 94 Fagerhult	070-961 04 00	ordforande@dis-smaland.se	ordförande
Tommy Nilson	Backgatan 5	575 35 Eksjö	070-303 17 32	tommy@betoni.se	ledamot, vice ordf
Börje Jönsson	Klosterstigen 9	575 37 Eksjö	070-863 12 17	borje.jn@gmail.com	ledamot, kassör
Arne Johansson	Södra Storgatan 29 D	598 71 Södra Vi	076-108 00 29	webmaster@dis-smaland.se	ledamot
Christel Mörk	Kalendervägen 11	352 60 Växjö	0708-71 94 23	christel_mork@bredband.net	ledamot
Mats Eriksson	Myrliden 10	565 32 Mullsjö	0734-02 15 75	mats@meron.se	ledamot
Cecilia von Hauswolff	Övertorp 5	590 95 Loftahammar	0709-94 80 94	cecilia.von.hauswolff@gmail.com	ledamot
Rune Elofsson	Norra Storgatan 44 A	575 32 Eksjö	0730-96 25 53	runehalvard444@gmail.com	suppleant, sekreterare
Lena Falk Maxe	Aspelundsvägen 7B	331 94 Värnamo	0702-524765	lenamfalkm@gmail.com	suppleant
Håkan Johansson	Skaraborgsvägen 20	565 31 Mullsjö	0392-100 21	h.o.johansson@gmail.com	suppleant

Funktionärer

Börje Jönsson	Klosterstigen 9	575 37 Eksjö	070-863 12 17	borje.jn@gmail.com	fadder, utbildare
Tommy Nilson	Backgatan 5	575 35 Eksjö	070-303 17 32	tommy@betoni.se	fadder, utbildare
Eva Gröön	Skälsbäck Norrgården 107	579 94 Fagerhult	070-961 04 00	ordforande@dis-smaland.se	utbildare
Rune Elofsson	Norra Storgatan 44 A	575 32 Eksjö	0381-129 94	runehalvard444@gmail.com	utbildare
Cecilia von Hauswolff	Övertorp 5	590 95 Loftahammar	0709-94 80 94	cecilia.von.hauswolff@gmail.com	utbildare
Leif Berglund	Örngatan 11	561 33 Huskvarna	036-13 07 97	leifbhva@gmail.com	fadder, utbildare
Donald Freij	Hjälshammar Sjögård	331 44 Värnamo	070-278 08 85	donald@freij.se	disbytombud, utbildare
Arne Johansson	Södra Storgatan 29 D	598 71 Södra Vi	076-108 00 29	webmaster@dis-smaland.se	fadder, webmaster
Eva Johansson	Knotavägen 2	723 52 Västerås	070-55 35 448	eva@evagun.se	redaktör

SmåDisigt – Medlemsblad för DIS-Småland

Redaktör: **Eva Johansson – eva@evagun.se**

I redaktionskommittén ingår även:

Viola Ek, Furuby – viola.ek@bredband2.com
Egon Burman, Växjö – egon35@live.se

ISSN 1650-3066 Upplaga 1500 ex – 4 nummer/år.

Tryckeri: Lindströms Tryckeri, Alvesta.

Ansvarig utgivare: Föreningens ordförande.

Manus sänds till redaktören, som förbehåller sig rätten att redigera artiklar som kommer till användning. Författarna får möjlighet att granska sitt redigerade material före tryckning. Citat ur SmåDisigt får göras om källan anges. För återgivning av signerade artiklar samt illustrationer krävs tillstånd av författaren/illustratören/fotografen.

Bidra gärna med material till SmåDisigt samt föreslå frågor att behandla i kommande nummer. Hjälpt också till att värva medlemmar till DIS och DIS-Småland. Vi vill gärna bli ännu fler i vår lokalförening.

Medlemsavgift

DIS 190 SEK + DIS-Småland 90 SEK

Plusgiro 140 33-5 Föreningen DIS

Bankgiro 5791-8690 Föreningen DIS

Organisationsnummer 82 70 01-1029

Adressändringar sänds till

Föreningen DIS

Gamla Linköping, 582 46 LINKÖPING

E-post: dis@dis.se

Innehållsförteckning

- En motorcykel i Nykulla – sid 1
- Styrelse, funktionärer mm – sid 2
- Kallelse till årsmöte – sid 3
- Information – sid 4
- Ordförandens spalter – sid 5
- Släktforska i fordonsregistret – sid 6-9
- Inbjudan till bröllop 1880 – sid 10-11
- Två styrelseledamöter – sid 12-13
- Gravstenar berättar – sid 14-15
- Kartor i arkiven – sid 16-17
- Boktips – sid 18
- Redaktörens spalter – sid 19
- God Jul! – sid 20

Utsnitt från en karta från tidigt 1600-tal, gränsen mellan Sverige och Danmark som då var samma som gränsen mellan Småland och Blekinge. Läs om äldre kartor på sidan 16-17. Bildkälla: Lantmäteriet.

Kallelse till DIS-Smålands årsmöte

Tid: Lördag den 26 mars 2022

Digitalt via Zoom

Anmälan

Vi ser gärna att ni anmäler er till vår kassör Börje Jönsson på e-post borje.jn@gmail.com eller telefon 070-8631217.

Länken till Zoommötet får du vid anmälan men den kommer även att finnas på vår hemsida tillsammans med årsmöteshandlingarna.

Program

10.00	Öppnar vi Zoom för insläpp till föredraget
11.00 – 12.00	Föredrag (föredragshållare meddelas senare)
12.00 – 13.00	Avbrott för lunch
12.30 – 13.00	Öppnar vi Zoom för insläpp till årsmötesförhandlingarna
13.00	Årsmötesförhandlingar

Motioner

OBS! Enligt stadgarna skall eventuella motioner vara styrelsen tillhanda **senast den 15 december**. Motionerna kan skickas med e-post till ordforande@dis-smaland.se.

Handlingar

Årsmöteshandlingarna kommer att skickas ut via mail i slutet av februari. (Kontrollera gärna på DIS hemsida att vi har rätt mailadress registrerad.)

Zoom

Information om Zoom: <https://www.dis.se/zoom-intro>

Välkomna! – Styrelsen

Sveriges släktforskarförbunds årsmöte

Även i år hölls Sveriges släktforskarförbund sitt årsmöte digitalt. Det skedde den 4 september.

Årsmötesförhandlingarna löpte på utan några problem, Erland Ringborg valdes förra året till ordförande fram till 2022.

Nytt för i år var att man gick tillbaka till att ha två vice ordförande, Viktoria Jonasson invaldes som vice ordförande (till 2022) och Chris Bingeferos omvaldes som vice ordförande (till 2023).

Det blev även omval på samtliga övriga ledamöter.

DISBYT

Glöm inte att skicka in ditt Disbyt-utdrag. Att vänta tills man är färdig eller nästan färdig är fel taktik, ju oftare desto bättre.

Disbyt är ju en gemensam databas där vi kan hjälpa varandra att finna anfäder. Det material du skickar in registreras i databasen och nästa gång du skickar in ett nytt bidrag raderas det första. Så ju oftare du skickar in desto mer aktuell är databasen.

Släktplatser är temat för Släktforskningens dag

Lördagen den 15 januari nästa år arrangeras Släktforskningens dag runt om i Sverige. Många lokala och regionala släktforskarföreningar ordnar då olika aktiviteter, i egna lokaler eller i många fall på lokala bibliotek, ibland i samarbete med hembygdsföreningar och arkiv.

DIS-Småland har ingen egen aktivitet då, dels för att vi är så få funktionärer och så vill vi inte konkurrera med de lokala släktforskarföreningarna.

Årets tema är släktplatser. Det innebär att till exempel ta reda på mer om vilka platser slakten bott på förr i tiden. Släktgårdar som kanske varit i slakten i många generationer. Torp som är försvunna sedan länge kanske kan hittas med hjälp av torpinventeringar. Att lära dig mer om detta kan du få hjälp med den här dagen.

DIS på Youtube

Föreningen DIS har en egen kanal på Youtube. Där hittar du många filmer om våra verktyg.

Den senaste filmen är en grundkurs i Disgen 2021. Filmerna, som är 24 stycken, bygger på det kompendium som vi använder vid distanskursen i Disgen 2021. Filmerna är ett bra komplement om man går kursen eller för att studera på egen hand.

Mailadress

Du har väl rätt mailadress registrerad hos oss? Om inte kan du gå miste om mycket som vi i DIS-Småland skickar ut men även det som Föreningen DIS sänder.

Gå gärna in på Föreningen DIS hemsida och kontrollera att det är rätt. Adressen är:

<https://www.dis.se/sjalvservice-medlemmar>.

Vårens program

Vi hoppas att pandemin lugnat sig ännu mer så vi kan ha fysiska möten snart. Vi kommer dock även att fortsätta med våra digitala träffar då vi kan nå ut till så många fler på det sättet.

Men vad ska vi fylla våra möten/träffar med? Hör av er! Det är ju bättre att ni berättar om något ni vill veta än att vi gissar.

Vet du var slakten bodde förr i tiden? Detta är Rössmåla Lillegård i Urshults socken. Foto: Eva Johansson.

Ordförandens spalter

Så är ännu ett år på väg att ta slut. Trots pandemin tycker jag det har varit ett bra år för släktforskningen. Det är många föreningar som har börjat använda digitala hjälpmedel för att kunna hjälpa sina medlemmar.

DIS-Småland har startat digital utbildning i Disgen 2021, varje vecka har vi ett nytt avsnitt. Man anmäler sig till den eller det avsnitt man vill lära sig mer om. Detta har varit mycket lyckat och vi kommer nog att fortsätta under våren. Har du förslag på vilka ämnen vi ska ta upp så tveka inte att höra av dig. Det är ju bättre att vi har utbildning i det ni vill veta än att vi gissar vad som kan vara aktuellt.

Hoppas vi ses i Skövde 2022

Årets släktforskardagar blev ju även de digitala, arrangerade av Göteborgsregionens släktforskare. Två dagar med massor av spännande föredrag och en mässportal att besöka, där olika föreningar och företag presenterade sig och sina alster.

I år var första gången jag har hunnit med att höra några föredrag. Oftast har vi ju fullt upp med att stå i DIS monter. Men visst saknar man att träffas och prata släktforskning med nya spännande personer, det kan man inte komma ifrån. Så i framtiden hoppas jag att det kan bli något mitt emellan. Att vi träffas och föredragen är inspelade och kan ses i efterhand skulle vara toppen.

Boka redan nu helgen 20-21 augusti 2022 för nästa års Släktforskardagar som hålls i Skövde. De skulle hållits där förra året, då det blev helt inställt på grund av pandemin.

I början av oktober hade DIS funktionärer sin sedvanliga träff, även detta året digitalt. Vi hade gruppsamtal om föreningens verksamhet. Vi pratade om Disgen och Disbyt och hur vi blir fler medlemmar. Tyvärr är det en nedåtgående trend just nu inom hela DIS.

Ett annat stående inslag är ”Hur får vi fler funktionärer?”. Det är ständigt brist på funktionärer som kan hjälpa till att utbilda i våra program samt hjälpa till med andra uppgifter. Till exempel översätta som Mikael efterlyste i oktobers nyhetsbrev.

Ni glömmer väl heller inte bort att det finns utbildningar, tematräffar med mera i DIS andra regionföreningar. Jag tror att nästan samtliga är öppna för alla DIS medlemmar oavsett vilken regionförening man tillhör. Själv har jag lyssnat/tittat mycket på DIS-Syd som har haft Zoommöten på onsdagseftermiddagar med olika teman. Domböcker, emigranter, hur man bodde och flyttade. Spännande att veta mer om hur man levde förr.

Kallelsen till årsmötet kan du hitta i detta nummer. Än så länge är det endast planerat digitalt men om vi skulle tänka om får ni veta det när materialet går ut i slutet av februari. För att man ska kunna ha ett hybridmöte, dvs både digitalt och fysiskt, behöver man ha en del utrustning som vi inte har i dagsläget.

Vi letade byar i Skåne

Min egen släktforskning var väldigt intensiv under augusti månad, då min bror och jag fick för oss att vi skulle resa runt i Skåne och besöka de byar våra anor kommer ifrån. Då gällde det att se om vi kunde få fram mer detaljerad information om var de bott. Många timmar gick åt att studera gamla kartor och se om vi kunde återfinna dem i dagens kartor.

I slakten har man alltid sagt att vi kommer från Helsingborg, då både mamma och pappa är födda där. Ja även min bror och jag såg dagens ljus på BB i Helsingborg. Den enda som stack ut var farmor som kom från Trelleborg. Men ack så fel vi hade, så många småbyar vi har sett runt Kristianstad, Ystad, Trelleborg, Malmö, Lund, Eslöv och Helsingborg. Så man kan nog säga att vi har anor från hela Skåne.

Men roligt var det att se hur byarna såg ut och tänka sig att på denna bygata gick de. Vi lyckades också med hjälp av en vänlig vaktmästare hitta farmors föräldrars gravsten på kyrkogården i Trelleborg. Tyvärr gick det inte lika bra när vi letade efter farmor och farfars grav i Helsingborg, den hade vi ju besökt så många gånger som små att det kunde ju inte vara några problem men efter två timmars irrande fick vi ge upp.

Avslutningsvis vill jag önska er en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Eva Gröön
ordforande@dis-smaland.se

Släktforska i fordonsregistret

Fordonsregistret – det låter som något enbart för veteranfordonsfolket, men det är fel. Det kan ge mycket information om släkten förr och lösa många mysterier i gamla fotoalbum.

När köpte farfar sin första bil? Vad var det för märke? Vem är mannen på motorcykeln som flirtar med mormor? Vad är det för märke och årsmodell på bilen på fotot? Man kan ibland också få fram när ett foto är taget.

Ser man registreringsnumret på gamla foton med bilar och andra fordon så är det lätt att få mer information i fordonsregistret som i sin tur gör det möjligt att forska vidare i andra källor. Har man namnet på ägaren kan man gå vidare med hjälp av till exempel Arkiv Digital och få fram när han är född, hans släktuppgifter och nuvarande ättlingar.

Ett bra exempel är vidstående bild med en Chevrolet, årsmodell 1927. Bilden är inte så bra men man ser tydligt registreringsnumret G361. Tack vare denna bild löstes mysteriet varifrån en låda med gamla glasplåtar kom.

Jag har under åren samlat på mig fotogrejer, glasplåtar, fotoalbum och gamla foton. Detta

har jag nu börjat att sortera och försöka placera där det hör hemma, till exempel i någon hembygdsförening.

År 1998 köpte jag av en antikhandlare i Agunnaryd en låda med glasplåtar och negativ som låg i originalaskarna. Det är cirka 190 glasplåtar i olika storlekar och ett hundratal negativ. En del är dåligt och en del är bra. Jag scannade ett antal foton som verkade intressanta bland annat foton med bilar för att kanske se var bilderna kom ifrån. En bil, en

Enda bilden på denna bil, en Chevrolet 1927, med synligt registreringsnummer G361. Ägaren Karl Lundh, Hörset, Berga, kollar motorn.

En betydligt bättre bild på Chevrolet 1927. Till höger sitter ägaren Karl Lundh, Hörset, och bakom ratten hans bror Yngve. Övriga okända.

Fjärdingsman Anders Hörberg, Åby, Tjureda, född 1892, på motorcykel G850. Det är en Indian Scout, troligen årsmodell 1929. Han ägde denna från 1938 till början av 1950-talet då han gav bort den. Mössan är hans fjärdingsmansmössa. Han var fjärdingsman i Tjureda 1920-1954. Foto från 1940-50-talet troligen av Tage Persson. Mer om fjärdingsman Hörberg i Tjuredaboken, del 2.

Chevrolet, förekom på flera bilder men bara en enda bild var tagen framifrån så jag fick ett registreringsnummer.

En sökning i fordonsregistret resulterade i två alternativ på bilar. Den ena var hemmahörande i Långasjö och den andra stod på en Karl Lundh, Hörset, Lagan, Berga socken. Jag kunde snabbt utesluta Långasjö eftersom jag gissade att plåtarna kom från västra delen av länet.

Karl Lundh

Bevis fick jag snabbt. Bland plåtarna fanns en bild på några personer vid en gravsten som det stod S. A. Lundh familjegrav på. Denna gravsten finns kvar på kyrkogården i Berga. På bilden med registreringsnumret var det ägaren Karl Lundh och med hjälp av kyrkböckerna kunde jag få fram hela familjen Lundh. S. A. Lundh på gravstenen är Salomon Ander Lundh, född i Vittaryd 13 april 1864. Avliden 6 mars 1925. Men tyvärr fanns det inte en enda ättling kvar i livet.

Men jag ringde de som nu bor på familjen Lundhs Landbogård i Hörset och det gav napp. Jag fick veta att det fanns en bok

om byn och att Iris Bengtsson i Ljungby var författare. Hon fick sälja en bok och genom mailväxling med henne fick jag ytterligare uppgifter om en del bilder. Några av bilderna var från en begravning på 1930-talet. På en av dem skymtade en kyrka och genom googling och karta fick jag fram att det var Tannåker.

Nu vet jag vilka alla är på bilden med gravstenen och ser att många bilder är från Hörset och familjen Lundh. Kända motiv i övrigt är från ett område från Ljungby i söder, (Stora hotellet), till Dannäs säteri i norr.

Men de flesta är nog från Berga socken. Det är bilder på hus, enskilda personer, gruppbilder, militärer, arbetsbilder, begravningar och dammbrottet i Lagan 1927 när man byggde Bro kraftverk. Glasplåtarna och negativen är från 1920-30-talen. Vem som är fotograf är okänt men det kan vara Yngve Lundh, bror till Karl, för på en bild står han bakom en kamera för glasplåtar. Dock är kameran för större glasplåtar än vad som fanns i lådan.

Chaufförer

Båda bröderna står i församlingsboken 1928 som chaufförer så de bedrev vid sidan av jordbruket även en taxirörelse. Troligen hade de bilen ihop och Karl stod som ägare. Karl var född 1903 och dog när han endast var 34 år 1937. Yngve föddes 1907 och avled 1997. Deras far Salomon var ledamot av församlingens kyrko- och skolråd samt var byns kistmakare. Familjen bodde på Hörset Landbogård 2:8 fram till 1932 då de flyttade till en annan gård i byn.

Bilen på bilderna skrotades och avfördes ur registret 28 februari 1935.

Med hjälp av fordonsregistret kan man ibland datera bilder ganska exakt ibland till och med månad. Oftast får man en rad med ägare efter varandra på samma fordon. Då gäller det att räkna ut vem av dem som är ägare när bilden togs.

Genom fordonsregistret får man inte bara ägarnas namn utan även många tekniska uppgifter om bilen, hur och var den är försäkrad och om skatten är betald. Det kan också anges om bilen är godkänd för gasdrift och om den vid behov skulle stå till försvarets förfogande.

Inge Nilsson
foto@ingenilsson.se

En gammal Chevrolet från Lessebo

Här en berättelse om en gammal bil som delvis bygger på uppgifter från fordonsregistret.

Bilden är troligen tagen sommaren 1939 eftersom pojken Curt Svensson är född 1937 och bilen skrotades 1939. Bilen är en Chevrolet, årsmodell 1930, typ 19024275-2132, med sex-cylindrig 50 hkr motor för bensin, tjänstevikt 1345 kg, längd 405 cm, bredd 172 cm.

Bilens förste ägare var snickaren Edvin Karlsson, Djupadal, Lessebo. Automobilskat-ten var då 25 kr per år och bilen var försäkrad i försäkringsbolaget Iris, Stockholm. Den var även lämplig för yrkesmässig trafik.

År 1935 såldes bilen till firma Claes Engström, Alvesta. Bilfirman sålde bilen vidare den 19 mars samma år till fru Martina Stark i Vederslöv, söder om Växjö. Men hon hade inte bilen länge för den 26 oktober 1937 blev forsmästare Rudolf Fabricius Hansson, Ängaholm, Alvesta, ny ägare. Ängaholm är en herrgård strax öster om Alvesta.

Men redan efter knappt ett år, den 2 augusti 1938, sålde han den vidare till den siste ägaren lantbrukare Hugo Svensson, Nykulla, Tjureda, några mil norr om Växjö. Det är hans son och hund som syns på bilden. Skatten hade då stigit till 120 kr per år. Den 15 november 1939 avregistrerades bilen och skrotades sedan, kanske på grund av kriget.

Från sommaren 1939 finns en historia

med anknytning till denna bil. Ägaren Hugo Svensson vårdades då på lasarettet i Lund för ledgångsreumatism och gården sköttes då av min mor Gulli Nilsson (då Persson) som varit fosterbarn på gården. En bekant, Martin på Källeslätt, (även det Nykulla), skulle då med Hugos bil skjutsa Hugos fru Inez och Gulli till Borlanda. På vägen hem så frågade han Inez om hon ville köra men hon vågade inte. Då frågade han Gulli och hon körde en bit och tyckte det vara så roligt.

Men hon fick sedan inte låna bilen av Hugo och övningsköra med Martin.

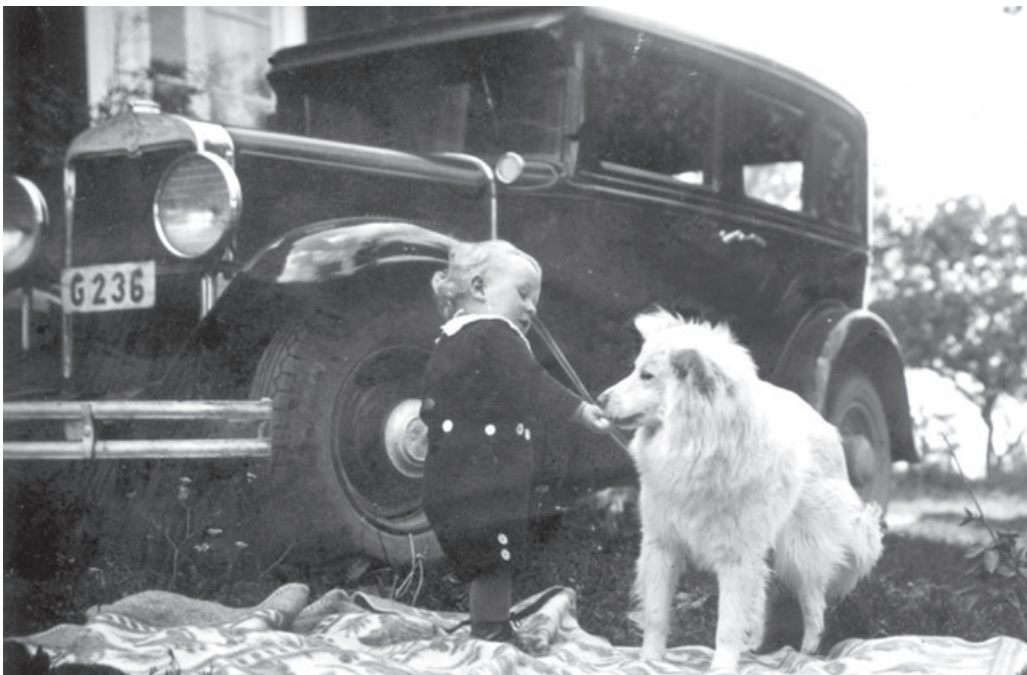
- Rör inte bilen, skrev han från Lund.

Men när det åskade fick hon backa ut den från logen. På pin kiv gick därför Gulli i körskola den sommaren, först nio timmar på orten och sedan en timma i Växjö där hon också körde upp och fick körkort. Hon var ensam kvinna bland karlarna, inte många kvinnor tog körkort på den tiden. Sedan körde hon inte bil förrän 1955 då familjen skaffade bil.

Under några somrar på 1950-talet var jag en tid på besök hos Hugo och Inez i Nykulla och jag minns då att en söndag var vi ute och åkte med en liknande bil som Hugo hade lånat.

Fotografiet är troligen taget av Gullis tvillingbror, Tage Persson, som var lite av byfotograf i trakten på den tiden.

Inge Nilsson
foto@ingenilsson.se

Chevrolet 1930, ägd av Hugo Svensson, Nykulla, Tjureda. Pojken är hans son Curt. Foto sommaren 1939 troligen av Tage Persson, Nykulla.

Dessa artiklar har tidigare varit publicerade i tidningarna *KGF-nytt*, *Släkthistoria* och *Dalfolk*.

Så söker du i fordonsregistret

Formulär 1. Igenkänningsmärke: 361

Typ: Chevrolet 3/01785	Personvagn Personbuss för 5 pers. Bestygg, Maxlast kg.	Drivkraft: Bensin Antal hkr. 20	Cylinders: antal 4 dimens. 94x102	Längd 380 cm. Bredd 170 cm.	Ringar: L	Egen skattevikt 865 kg. » tjänstevikt 1030 » Största hjultryck 410 »
Datum, då uppgiften intogs i registret	Ägarens namn, yrke, hemvist och postadress	Automobilens hemort	Efterbesiktning, förbud mot användande, anmälan av tidigare ägare om övergång av äganderätten, avförande ur registret. Anmärkningar	Automobilskatt		
				Ar	Belopp	Inbetald
1927 3/2	Lundh, Karl, Lantbrukare, Hörsät Lagan.	Hörsät Berga		1927	18	30%
				1928	25	29%
				1929	25	U
1931 1/1			1931 1/1 11095 - Lantbrukare förbruknings	1931	25	29%
				1931	25	29%
1933 1/1			Jaktbygd 1930/308 Antic 1931	1933	20	28%
1934 1/1			Skatteskatt 1/1 1934			
1935 1/1			Uppförningsbidrag den 4/11 1934 Vägnätavsnitt postväg d Den 21/12 1934	1934	20	28%
				1935	20	28%
1935 1/1			Efterbesikt. den 8-11-1935 Lantbrukare m. 11095 f. o. m. den 18/11 1934.	19		
19			Försäkringen upphörd d. 18/13 1935 D. 314 1035 till polismyndigheten för utredning. D. / 193 fr. d.o.	19		
1935 1/1			Lundh har anmält och styrkt att motorcykeln är nedskrotad, samt anhållit om bilens avförande ur registret. — Avförd ur registret.	19		

Så här kan en kopia ut fordonsregistret se ut. Här finns uppgifter om fordon och ägare, i detta fall en Chevrolet 1927, ägd av Karl Lundh, Berga.

Fordonsuppgifter på fordon registrerade mellan 1907 och 1972 finns på Riksarkivet/Landsarkiven. Du söker så här:

Gå in på Riksarkivet <https://riksarkivet.se/>. Klicka på Fordonsuppgifter 1907-1972. Du kommer då till formuläret *Utdrag ut fordonsregistret*. Förutom kontaktuppgifter fyller du i fordonstyp, län, årsmodell, fabrikat/märke, registreringsnummer och Övriga upplysningar. Dessa uppgifter är obligatoriska men förutom ägare är det ofta just märke och års-

En Opel Populär 1934.

Ägare 1953 var Hugo Svensson. Foto: Arne Malmsten, Nykulla.

modell man vill veta. Fyll i vad som helst och förklara i Övriga upplysningar.

Man får sedan en kopia av registreringspapperen med massor av uppgifter, se kopia. Det kan bli flera sidor och sista uppgiften är antingen när fordonet skrotats eller överförs till annat län. Då får man veta nya registreringsnumret och kan följa fordonet vidare.

Men observera att samma registreringsnummer kan ha tillhört flera fordon. Så fort en bil skrotades eller bytte län fick en annan bil detta nummer. Man kan därför få flera alternativ eller fel bil. Kolla därför med någon veteranfordonskunnig eller googla märke/årsmodell.

Fordonsuppgifter på fordon registrerade efter 1972 finns hos Transportstyrelsen.

Uppgifter om avregistrerade fordon mellan åren 1972-1994 finns hos Riksarkivet <https://sok.riksarkivet.se/fordonsarkiv>

De bjöds in till Sixten Sparres bröllop

I förra numret av SmåDisigt berättade vi om Kathinka Lindhes nya bok om hennes farmors mor Luitgard Adlercreutz, hustru till löjtnanten Sixten Sparre, mannen som mördade Elvira Madigan. Med anledning av den artikeln har den släktintresserade Ulf Björklingson skrivit denna berättelse om sina förfäders inbjudan till Sparres bröllop 1880.

Mellan Vetlanda och Ekenässjön ligger det en mindre herrgård vid namn Tångerda. Dit det kom ett brev i slutet av september 1880, adresserat till Frey Hellman som då ägde och var bosatt på Tångerda. Även Frey Hellmans far som fortfarande levde bodde på Tångerda.

Detta brev var en inbjudan från Adlercreutz om att närvara vid vigselakten mellan deras dotter Luitgard Adlercreutz och Underlöjtnanten Sixten Sparre den 29 september 1880 i Christianstad på Stadshuset.

Sixten Sparre var den som senare hade ett förhållande med Elvira Madigan och som det

både skrivits böcker och gjorts filmer om.

Man kan ju undra varför Frey Hellman boendes på en mindre herrgård utanför Vetlanda fick denna inbjudan. Möjligen kan det bero på att Frey var gift med Carolina som innan hon gifte sig hette Sparre. Det kan naturligtvis ha funnits andra skäl till inbjudan. Det fanns också någon Sparre på den gård Rönnäs där Frey Hellman föddes men det var ytterligare några generationer tillbaka i tiden.

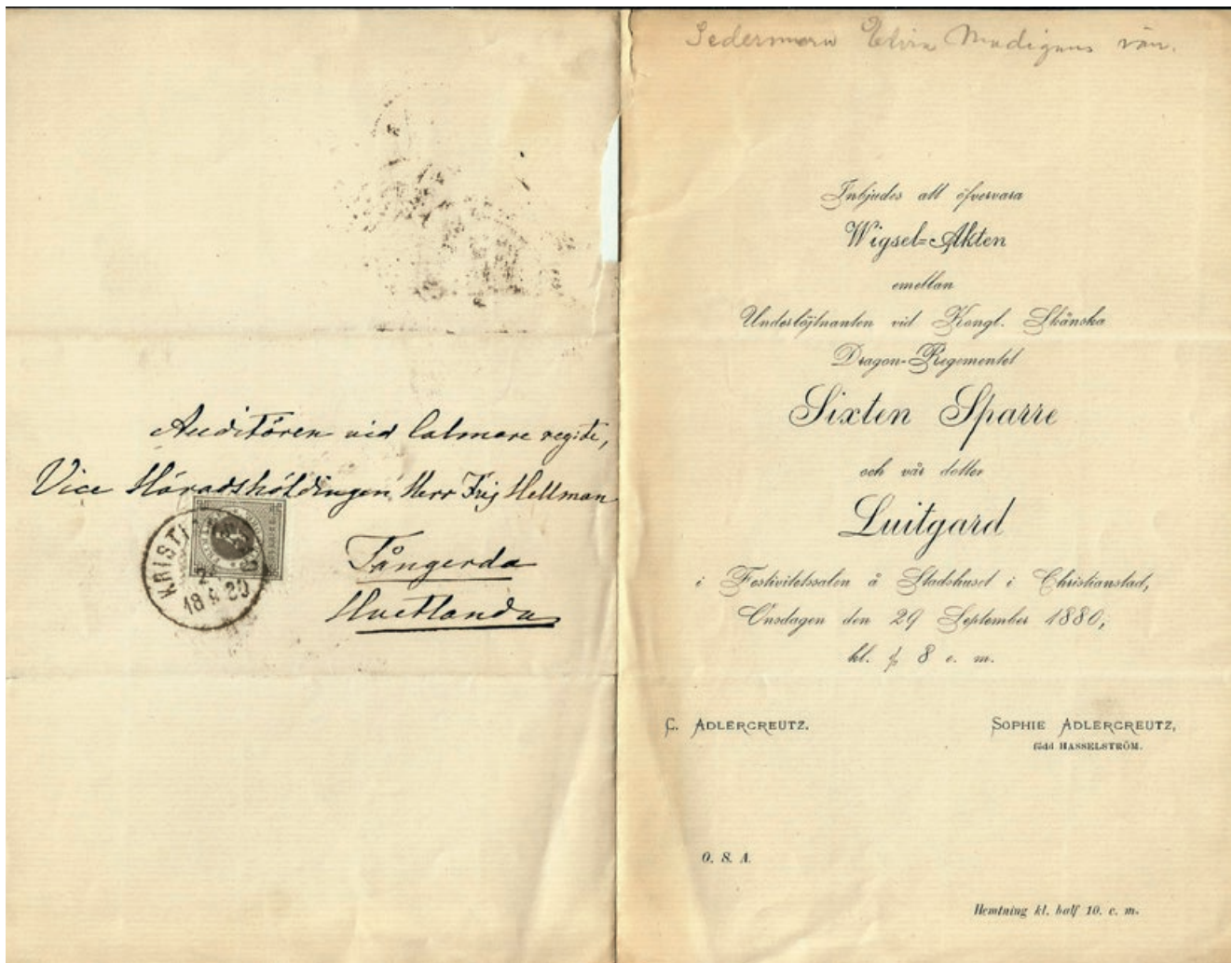
Juridikstudierna

Vilka var då Frey Hellman och Carolina Sparre? Frey Otto Vitalis Hellman föddes den 9 april 1827 på egendomen Rönnäs i Asby Socken i Ydre Kommun. Han växte upp med sina två syskon Carl-Fredrik och Nemophila tillsammans med sina föräldrar Carl-Otto Hellman och Anna Katarina Kocken. 1839 flyttade familjen till Tångerda.

Redan 1845 lämnade han hemmet för att studera i Uppsala för att avlägga studentexamen. I Uppsala påbörjade han juriststudierna

Frey Hellman och Carolina Sparre på Tångerda herrgård fick 1880 en inbjudan till vigseln mellan underlöjtnanten Sixten Sparre och Luitgard Adlercreutz.

Inbjudan till Sixten Sparres och Luitgard Adlercreutz bröllop den 29 september 1880 har bevarats i släktarkivet. Det var Luitgards föräldrar som skickade den till auditören och vice häradshövdingen Frey Hellman och hans maka Carolina Sparre på Tångerda.

med stora krav från sin far. Efter några år avlade han hovrättsexamen.

I början av 1850-talet återvände han till Tångerda. Det blev sedermera juridiken som blev hans levebröd först som auditör vid Kalmar regemente men även vid Smålands Husarer i Eksjö.

Konst och musik

Frey Hellman var också konstnärligt begåvad och var musikdirektör vid Kalmar regemente och Smålands husarer där han också bidrog med att komponera musik (cirka 70 olika kompositioner) som än idag spelas någon gång av hemvärnets musikkår i Eksjö. Han hade även en viss talang för måleriet och målade tillsammans med Marcus Larsson.

Utöver det konstnärliga och juridiken blev han anställd som trädgårdsdirektör vid Sta-

tens Järnvägar där han utformade många av trädgårdarna kring dåtidens järnvägsstationer.

Den 6 augusti 1857 gifte sig Frey Hellman med Carolina Sparre i Växjö. Carolina Sparre var dotter till Ulf och Kerstin Sparre. Hon föddes den 5 april 1837 i Solberga socken men vad jag vet växte hon upp på Hjälmsänga i Rydaholms socken. Hon avled i Eksjö den 30 juli 1908.

Carolina var en mycket driftig kvinna och trots att hon födde elva barn (varav en var min farmor) var hon den som till stor del skötte gården Tångerda eftersom Frey ofta var borta från hemmet.

Ulf Björlingson
ulf.bjorlingson@gmail.com

Våra styrelseledamöter

DIS Smålands styrelse består av sju ordinarie ledamöter och tre suppleanter. Efter de senaste årsmötena har vi här i SmåDisigt presenterat de nyvalda. Men även de som varit med i styrelsen en tid kan det vara dags att presentera närmare för medlemmarna. Här berättar två av dem om sig själva och sin släktforskning.

Rune Elofsson

Jag är född 1940 och uppvuxen i Bohuslän i Jörlanda socken, det som idag är Stenungsunds kommun. Efter skolgång och värnplikt i Göteborg gick flytten till trästaden Eksjö i Småland, där jag är bosatt med min fru Iréne sedan 1961. Jag var verksam i Försvarsmakten hela mitt yrkesliv på de båda regementena Ing 2 och I 12 Eksjö, som bland annat armétekniker.

Min väg in i släktforskningen inleddes i mitten av 1960-talet. Min frus moster hade ett enormt minne och mycket anteckningar. Jag intervjuade henne och antecknade ett 40-tal A4-sidor om min frus släkt.

Även min farfar hade börjat intressera sig för släktforskning vid den tidpunkten. Jag har min släkt i Bohuslän och via min mormor från Tjörn går släktleden in i Måneskjöldsätten.

Genom släktforskningen har jag förutom att lära känna andra människor, även lärt mig använda datorn som hjälpmedel. Jag har lärt mig mycket om seder och bruk, samhällskunskap, historia och inte minst lite engelska.

Emigranterna

Intressanta stunder har varit att läsa om emigranter och deras öden, bland annat genom amerikabrev. Vi fick låna amerikabrev av släktingar i Sverige som vi, eller framförallt min fru Irene, översatte till engelska. Det var korrespondensen under åren 1870-1930 mellan den emigrerade familjen Viktor Johansson och hembygden i Spakarp. Brevens finns publicerade på nätet och är en rik källa för alla amerikasläktingarna.

Roliga ögonblick har varit när jag och min fru har hjälpt avlägsna släktingar bosatta utomlands, i framförallt USA men även Australien, att hitta sina rötter i Sverige. Flera av dessa har vi sedan träffat på deras besök i Sverige. Resan med Andrew Peterson-sällskapet till Minnesota tillhör också höjdpunkterna.

Rune Olofsson.

Med från början

Jag var med och bildade DIS Småland och har varit aktiv i styrelsen sedan dess. Jag har även hållit i studiecirkel i släktforskning och utbildat i användning av släktforskarprogram. Det är lärorikt och något jag uppmuntrar andra att göra.

Ett tips som jag brukar lära ut är att skicka förfrågningar via vykort istället för brev, när man letar efter personer och adress. Till skillnad mot brev så skriver man ej "Adressat okänd" på vykort. Det är ofta någon, till exempel brevbärare, som känner till vem och var människor bor och har bott. Det har hjälpt mig flera gånger att komma framåt i släktforskningen.

*Rune Elofsson
runehalvard444@gmail.com*

Christel Mörk

Mitt namn är Christel Mörk och jag bor i Växjö. Där arbetar jag som administrativ chef på ett stort teknikföretag.

Sedan 2019 är jag med i DIS Smålands styrelse. Jag har varit med i flera olika typer av föreningar som aktiv genom åren men har aldrig haft den här typen av uppdrag, vilket var en av anledningarna till att jag tackade ja till det, då jag tyckte att det verkade intressant att jobba i en förening utifrån detta perspektiv.

Anledningen till att jag började släktforska från början var egentligen för att jag ville veta mer om min morfar Franz Schlunds släkt, som har sina rötter i Bayern i Tyskland.

Min mormor Karin Nilsson är född i Hamneda socken. Mormor och morfar träffades i Kalifornien, USA för att sedan flytta till Tyskland strax efter börskraschen 1929 och vidare till Sverige och Hamneda 1930. I USA kallades morfar för Frank och det hängde med resten av hans liv.

Morfar beviljades svenskt medborgarskap 1936 av den dåvarande kungen Gustav V. Jag har brevet från kungen hemma med sigill och vattenstämplar.

Min morfars far hette Anton Schlund och hans föräldrar hette Edmund Schlund och Elise Rommel.

Detta var som sagt upptakten till min forskning och sedan dess har det bara rullat på. Jag har bara lyckats hitta en del av min morfars anor i Tyskland men desto fler på min mor-

Christel Mörk.

mors sida för att inte tala om farmor och farfar. Farfar hette Evert Mörk, född i Tutaryds socken, och farmor Gunborg Svensson, född i Torlarp i Berga socken.

Forskningen tar aldrig slut och det är väl det som är tjusningen med det.

Christel Mörk
christel_mork@bredband.net

Anton Schlund (stående längst till vänster) och hans syskon i Bayern i Tyskland.

Franz Schlunds och Karin Nilssons bröllop.

Lyssna på de dödas historia

Kulturgravar kallas gravar där den begravdes liv dokumenterats i en berättelse. Du kan gå på kyrkogården och lyssna på en berättelse i din mobil.

Ser du en grav med en liten skylt intill graven och en QR-kod på skylten så är det en kulturgrav. Kulturgravarna har kommit till på senare år genom Sveriges kyrkogårds- och krematorieförbunds försorg, och med hjälp av de lokala hembygdsföreningarna. Förbundet är branchorganisation för begravningsverksamhet.

Berättelserna har spelats in. QR-koden scannar du med en app i din mobil och sedan kan du lyssna på berättelsen när du står vid graven. Det här är ett komplement till organiserade kyrkogårdsvandringar som blivit ganska vanliga och som vanligtvis ordnas av hembygdsföreningar. När inte sådana kunnat ordnas under pandemin har vi i stället kunnat lyssna på de förinspelade berättelserna. Man kan antingen lyssna på enstaka berättelser eller guidas runt på en hel kyrkogård.

Klickbar karta

Information om kulturgravarna finns på sidan www.kulturgravar.se. Där berättas att idén kommer från Camilla Höglunds avhandling vid Sveriges lantbruksuniversitet 2010 där hon konstaterar att många kyrkogårdsförvaltningar gärna ser fler besök på gravplatserna.

På hemsidan finns en karta uppdelad landskapsvis, den sträcker sig upp till Dalarna. Klicka in dig på Småland, eller ett annat landskap. Kartan för Småland visar med gul markering vilka gravplatser som idag har kulturgravar och med orange markering var kulturgravar är på gång. Klickar du på en gul markering kommer du till en karta över kyrkogården och en lista över vilka begravda som det finns en berättelse om.

Du kan klicka dig vidare till filmer på Youtube med den inlästa berättelsen och en bild på graven, ibland med kompletterande äldre fotografier.

De flesta församlingar med kulturgravar finns i nordvästra Småland och några få i sydvästra delen av landskapet.

Emilia Fröding

De allra flesta kulturgravarna handlar om män, precis som i övrigt i historien är kvinnor till stor del bortglömda även här. En av de få kvinnor vars berättelse finns återgiven bland kulturgravarna är Emilia Fröding, född Agardh 1827. Hennes grav finns på St Lars kyrkogård i Eksjö.

Emilia Fröding var poet, skribent och feminist. Hon var född i Lund i en prästfamilj och tvärt emot tidens sed fick hon en god bildning som annars vanligtvis var förbehållen pojkar.

Emilia Fröding, poet och feminist.

Källa: Svenskt kvinnobiografiskt lexikon. Bild från Wikipedia.

Emilia Frödings grav finns på St Lars kyrkogård i Eksjö. Foto: Elisabeth Leek/Gravstensinventeringen.

Emilia var tidigt aktiv för kvinnors frigörelse, och flera av hennes dikter är publicerade.

1852 gifte hon sig med Ferdinand Fröding och en av deras söner blev poeten Gustaf Fröding, vars diktning hon påverkade starkt. Familjen bodde i Värmland. 1887 dog Emilia Fröding och begravdes i Eksjö därför att hon det sista året av sin levnad bodde på ett vårdhem utanför Eksjö.

Livsöden

I kulturgravarnas berättelser finns många intressanta, sorgliga och gripande människöden.

Troligen är den allra äldsta gravstenen en sten från 1300-talet på Villstads kyrkogård. Den har flyttats flera gånger och man har kunnat tyda texten på den tack vare att den ritades av på 1800-talet. På stenen står det ”Här vilar Sven, i bästa minne bevarad”. Sven tros vara en präst.

Andra gravstenar som lyfts fram är från alla tider, en del från vår egen tid, som till exempel möbelformgivaren Bruno Mathssons grav från 1988 på Norra kyrkogården i Värnamo. Han är ju en känd person men de allra flesta som berättas om är vanliga ovanliga människor, men kanske kända i sin hembygd.

Branden tog barnens liv

En av de allra sorgligaste berättelserna handlar om skräddaren Venzel Karlsson som förlorade fyra av sina barn den 10 februari 1912 då hans verkstad i Bodaholm brann ner. Naimi, Maria Daniel och David, mellan tolv och fem år gamla.

Skrädderarbetaren Hjalmar Jansson, som också omkom i branden, vilar i samma grav på Mellby kyrkogård, liksom fadern som dog 1969. Även Venzels son Josef Venzelsson är begravd här, efter sin död 1982.

Andra gravberättelser

Det finns kyrkogårdar där man i församlingen har gjort en egen variant av kulturgravar. Ett exempel är Södra Tjust pastorat där Västervik ingår.

I praktiken är det gjort på samma sätt, med QR-koder på skyltar vid ett antal olika gravar, men detta projekt kallas ”Kyrkogården berättar”. Det har gjorts i samarbete mellan pastoratet och Västerviks Museum. Läs mer på www.kyrkogardenberattar.se.

Eva Johansson

Venzel Karlsson och hans barns gravsten på Mellby kyrkogård. Här vilar också skrädderarbetaren Hjalmar Jansson. Foto: Elisabeth Leek/Gravstensinventeringen.

Så här ser skyltarna ut på Västerviks kyrkogårdar för de gravar där det finns en inspelad berättelse. Med hjälp av QR-koden kan du lyssna i mobilen. Foto: Eva Johansson.

Fler kartor hos Lantmäteriet

Inte bara skifteskartor bland de historiska kartorna

Utsnitt från en översiktskarta som visar gränsen mellan Småland och Blekinge från den tiden då denna gräns var nationsgräns mellan Danmark och Sverige på 1600-talet. Bildkälla: Lantmäteriet.

Äldre kartor intresserar många släktforskare. Kartorna kan visa hur släktens hembygd sett ut för länge sedan, långt innan villabebyggelse och stadskvarter tagit över.

Det finns många andra äldre kartor än de som gjordes vid enskifte, storskifte och laga skifte. Det är kartor över större områden än skifteskartorna från byarna. Dessa mer övergripande kartor finns i Lantmäteristyrelsens arkiv.

Där väljer du karttyp i stället för län vid avancerad sökning i Lantmäteriets historiska kartor på nätet. Då får du möjlighet att söka efter generalkartor, landskapskartor, läns- och häradskartor, rikskartor, vägkartor och tre olika atlaskartor.

De flesta av landskapskartorna är från sent 1600-tal men en del från 1700-talet. På dessa kartor ser du de orter som fanns då och som var betydelsefulla. Det verkar inte som om alla socknar är med, i alla fall inte sockengränser. Vissa landskapskartor är indelade i hänader.

I den kartsamling som heter Ljunggrens atlas finns stadskartorna från 1850-talet. Dessa kartor visar staden och dess omgivning och har detaljkartor som visar gatunätet.

Väljer du Läns- och häradskartor får du

söka länsvis. För alla tre länen i Småland finns här en uppsjö av kartor. Många är riktigt gamla, till exempel en karta från Öland och en för Östra härad i Jönköpings län, båda från 1646.

Numera är det gratis att beställa en högupplöst karta i tiff-format från Lantmäteriet. En sådan kan du publicera i en släktbok men också zooma in på i detalj eftersom den är så stor.

Tiff-bilden beställer du i ett formulär som du når från en länk längst upp i högra hörnet när du valt att gå in på en tiff-bild i dina sökträffar.

Eva Johansson

Fakta/Nätadresser

<https://historiskakartor.lantmateriet.se>

Här hittar du Lantmäteriets historiska kartor.

www.kartbild.com

Här kan du jämföra dagens karta med äldre kartor. Kartorna ligger i lager så att du kan välja en viss karttyp och med ett klick lägga på dagens karta. På så sätt är det lättare att se hur en plats såg ut längre tillbaka i historien. Du kan välja bland generalstabskartor, häradsekonomska kartor, ekonomiska kartan från 1900-talet och äldre flygfoton. Webbplatsen har gjorts av en släktforskare.

Hitta kartor i NAD

Historiska kartor är fantastiska hjälpmedel för släktforskare. Vi kan se var de gamla husen låg, hur vägarna gick där de gamla släktingarna färdades och kanske också se hur landskapet såg ut, om det var skog eller öppna marker.

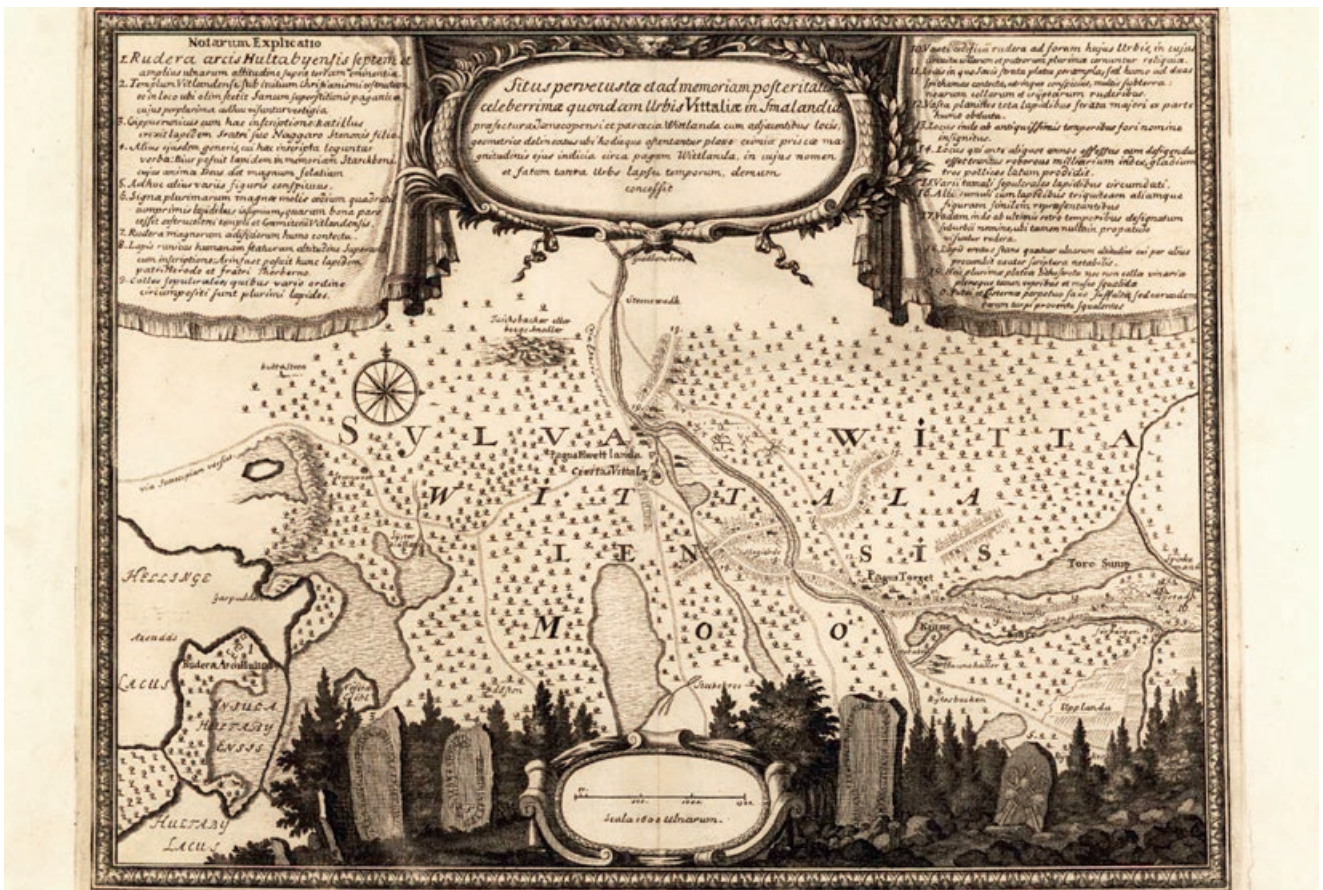
Men det finns många andra sorters kartor än Lantmäteriets kartor som kan vara till hjälp, till exempel mer storskaliga kartor som visar större områden. Många finns på Krigsarkivet och har digitaliserats.

I NAD (Nationella Arkivdatabasen) på Riksarkivets hemsida söker du efter ”topografiska kartor” och då får du en lång rad träffar i vänsterkanten, ordnade landskapsvis. Det är både generalkartor för varje län och detaljkartor.

När du klickat dig fram till den karta du vill titta på så får du upp den vanliga gröna bild-knappen och kan titta på kartan.

Eva Johansson
eva@evagun.se

Till höger: Karta över Norrvidinge härad 1658.
Nedan: Karta över Vetlandatrakten från 1709.
Bildkälla: Krigsarkivet.

Två boktips för släktforskare

Två böcker som getts ut i sommar får du inte missa. Släktforskaren Peter Sjölund har skrivit en bok om hur han med hjälp av DNA löste dubbelmordet i Jönköping. Historikern Magnus Västerbros nya bok handlar om svenska folkets livsvillkor under Karl XII:s tid.

I boken **”Genombrottet”** (Norstedts förlag) skriver Peter Sjölund, tillsammans med journalisten Anna Bodin, om hur mordgåtan löstes genom DNA-test. Det är spännande som en deckare, trots att vi vet hur det gick. Dessutom förstår jag nu bättre hur DNA-släktforskning kan vara till hjälp även för mig och andra, till exempel för att hitta en okänd far.

Svårigheterna beskrivs, med de första vilospåren, problemen med DNA-testerna och tvivlen på möjligheten att hitta mördaren. Men efter omprövning och nya tag gick det vägen, tack vare Peter Sjölunds kunskaper och envishet. En släktforskare ger inte upp.

Allt är mycket bra beskrivet, både motgångar och framgångar. Författarna tar också upp de viktiga etiska övervägandena och om lagar och regler som försvårar arbetet men samtidigt skyddar medborgarnas integritet.

Som läsare lider jag med Peter Sjölund i hans vända och tvivel. Är det verkligen rätt? Kan det vara någon annan? Dubbelkoll och trippelkoll bekräftar det han kommit fram till.

Magnus Västerbros nya bok **”Tyrannens tid”** (Albert Bonniers förlag) ger mig som släktforskare en bild av hur de många årens krig i början av 1700-talet utarmade landet och dess befolkning, gjorde människorna fattiga och svältande och försatte Sverige i kanske den svåraste situationen någonsin.

Boken handlar inte om Karl XII utan om landet och folket. Våra gamla släktingar som levde i Sverige vid den här tiden, vi ska nog vara glada för att de hade turen att överleva de här åren och kunde föra släkterna vidare.

Magnus Västerbro förklarar hur man resonerade och hur man löste problemet med att ständigt fylla på i soldatleden efter dem som dött. Till slut var det inte många unga män kvar i Sverige. Här får jag veta varför så många togs ut som soldater, som jag sett under min släktforskning.

Magnus Västerbro har en hög ambition och lyckas i sitt uppsåt. Det är lätt att ta till sig innehållet och få en betydligt bättre förståelse för de enskilda människornas livssituation.

I boken får vi följa ett antal personer som författaren återvänder till flera gånger. Genom nedslagen i deras historia ges en fylligare bild än vad den gängse litteraturen ger av denna tid. Människorna kommer nära och det gör boken extra läsvärd.

Eva Johansson
eva@evagun.se

Redaktörens spalter

Nu är det snart dags att fira jul igen. Så fort ett år går! Förhoppningsvis har du släktingar och vänner som du nu kan fira tillsammans med, sedan pandemirestriktionerna hävts.

Kanske är vi fortfarande lite försiktiga med vårt umgänge, det dröjer nog ett tag till innan det blir som före corona. Men att kunna träffa barn och barnbarn igen, det är prioriterat.

Nu är vi i alla fall igång med de fysiska träffarna igen i de lokala släktforskarföreningarna. Museernas och arkivens föredragsprogram är inte längre enbart digitala.

Vi har blivit digitala

Något som faktiskt blev riktigt bra med pandemin är att vi lärt oss bli digitala. Vi har lärt oss att ha digitala möten och lyssna på digitala föredrag och det har vi inte slutat med. Det tycker jag är väldigt bra, att jag kan välja båda varianterna. Tack vare det kan jag fortsätta ta del av vad historikerna och arkivarierna runt om i landet berättar om. Jag måste inte resa till Vadstena för att lära mig mer om domstolsforskning utan kan fortfarande göra det hemifrån.

De digitala möjligheterna har gjort att vi i släktforskarföreningarna kunnat nå ut till medlemmar som bor långt borta. Vi kan inkludera alla, inte bara de som kan ta sig till möteslokalen.

Många pratar idag om hybridmöten, och det är en följd av det som hänt. Hybridmöten är när någon håller ett föredrag i en lokal och åhörarna kan lyssna på plats men föredraget sänds också digitalt så att fler kan ta del av det. Toppen, eller hur?

Det är jag ganska imponerad av, hur många av oss i släktforskarleden som anammat detta nya. Som lärt oss bli digitala, tagit till oss hur vi ska göra, vilken utrustning vi behöver och få ihop det till ett bra resultat.

Alla föreningar är inte där än, långt ifrån. Men det är på gång, det märks.

Den här möjligheten diskuterade vi också vid släktforskarförbundets årsstämma tidigare i höst. Att det skulle vara bra om den kan hållas digitalt även i fortsättningen, för att det betyder att fler föreningar har möjlighet att

utse ombud som kan vara med och företräda sina medlemmar på stämman. Hålls stämman i Kalmar är det kanske en avskräckande lång resa för dem som bor i norra delen av Sverige. Och tvärtom.

Samtidigt är det ju så roligt att träffas. Det vill jag inte mista igen. Inte för allt smör i Småland! Så Släktforskarlagarna vill jag ha tillbaka som fysiska träffar.

Vad släktforskare diskuterar

Här om dagen var jag med på vårt stadsbibliotek där vi i vår lokala förening hade släktforskarjour. Det är en hel del föreningar som erbjuder det (när det inte är pandemi), så att släktforskare som kört fast kan få handfast hjälp eller bara några råd som ger släktforskningen fart igen. Ibland är det inte så mycket som behövs, för det är lätt att stirra sig blind på något och då kan ett par ögon till upptäcka det jag själv inte ser.

Och fel gör vi väl alla ibland, i iver och brådskan att komma vidare. Det är lätt hänt. Och det pratar vi släktforskare gärna om.

Problem kan det bli när nästan alla barnen i socknen döptes till Lars och Karin och alla föräldrarna hette Anders och Britta. I vissa områden verkar det ha varit mer vanligt än i andra, att namnvariationen var begränsad.

Det här diskuterade vi innan vi avslutade släktforskarjouren på biblioteket. Är man släktforskare har man alltid något att prata om, det gemensamma intresset är så stort och uppslukande. Varav hjärtat är fullt talar munnen, sägs det ju.

Själv delade jag med mig av det jag upptäckte i min morfars släkt förra året, att prästen tagit fel på två barn. Morfars morfars mor hette Malena Andersdotter och föddes i januari 1768. Men i alla husförhörslängder står det att hon var född i augusti 1769. Prästen hade tagit fel på två flickor med samma namn, födda med ett och ett halvt års mellanrum men den som föddes 1769 dog som barn.

Till saken hör att föräldrarna hade snarlika namn, så det är begripligt. Men ganska länge har min släkt haft en felaktig gren som jag nu fått säga av och ympa in en ny. Så kan det gå när man grottar ner sig i kyrkböckerna.

Eva Johansson
eva@evagun.se

Avsändare:

Föreningen DIS-Småland
c/o Eva Gröön
Skälsbäck Norrgården 107
570 72 FAGERHULT

B

SVERIGE
PORTO BETALT

God Jul!

Det här julkortet är troligen målat någon gång i mitten av 1900-talet, kanske så tidigt som slutet av 1930-talet. Konstnären heter Curt Nyström Stoopendaal och hans mor var den mycket kända Jenny Nyström.

Jenny Nyström föddes i Kalmar 1854 och anses vara den som gav jultomten ett ansikte. Det var hon som började måla jultomten så som vi är vana att se den idag, med vitt skägg och röd tomteluva.

Redan som barn flyttade Jenny Nyström till Göteborg med sin familj men förknippas med sin födelsestad. Kalmar Läns Museum har en permanent utställning om henne och hennes verk.

Hon gifte sig med Daniel Stoopendaal och 1893 föddes sonen Curt som hade tänkt bli läkare men så småningom övergick till att följa sin mor i hennes yrkesarbete som julkortsmålare.

Det här julkortet finns i Bohusläns Museums bildsamling på www.digitaltmuseum.se.

Med detta önskar vi alla medlemmar och läsare en riktigt **God Jul!**